

A mélynyomás jelentősége

A gondolkodás: elképzelés, mely az agyban képek alakjában rajzolódik fel és a beszéd: ecset, mely színes szavakba mártva ábrázolja, jeleníti meg magát a gondolatot.

Ha keressük a gondolatközlés legősibb formáját, a képírásra bukkanunk. A betűk nem lévén ismeretesek a gondolat szavakban való visszaadására, a közlendő cselekmény képekben rajzoltatott meg.

Mondhatjuk tehát egész nyugodtan, hogy a kép szeretete ösztönyszerű megnyilvánulás, amit mi sem bizonyít jobban, mint az, hogy az ember már zsenge gyermekkorában vágyik a kép után, mely vidító hatással van rá, örömet okoz neki.

A kép ebbeli hatása nem is csökken sohasem, még akkor sem, ha az embert mint gondolkodót holmi agydefektus érné. A helyes gondolkodási lehetőség hiányával sujtottak is szívesen szemlélik a képet és reájuk a képek szemlélése megnyugtató hatású.

De a kép végigkíséri az embert a kezdetlegességi állapottól a legfejlettebb állapotáig, sőt fejlődési foka ábrázolási képességével is kifejezésre jut.

Mi sem természetesebb tehát, hogy a sokszorosítás fejlődési irányvonalára is az illusztrálás mennél tökéletesebbé tétele jegyében halad és igen tökéletes formához jutott a mélynyomásban.

A mélynyomás jelentősége illusztrálás szempontjából felbecsülhetetlen. A magasnyomás illusztrációs eljárása hosszadalmas, amit csak tökéletessége rovására csökkenthetünk. Ennek bizonyítására elegendő felemlíteni a napilapokban közölt illusztrációkat, de a raszterpontokból álló kép a természetesség, az elevenesség hatását is lerontja.

A mélynyomású illusztráció nagyon erősen megközelíti a természetességet. Teljesen rajz-, vagy fényképszerűen hat, tónusátmenetekben olyan gazdag, hogy azt semmi más eljárással elérni nem lehet. De ezen tulajdonsága mellett a magasnyomással szemben még az is előnyére szól, hogy a sokszorosítandó képek, illusztrációk előállítására nem kíván hosszadalmas eljárást, nyomtatási szempontból, mondhatnám, semmit és ha hozzáteszem még azt, hogy *papírminőségben a mélynyomás igénye igen minimális*, adva van a mélynyomás jelentősége a magasnyomással szemben.

A hírszolgálat, az irodalom és a művészet egyformán a sajtó útján érvényesülnek és mindegyik értékét az illusztráció nagyban fokozza. Ebben leli magyarázatát az, hogy a napilapok, melyek még nem is olyan régen illusztráció nélkül jelentek meg, ma mind több és több illusztrációt adnak, sőt képes mellékleteket, melyek mindegyike mélynyomású. De alig van képeslap, folyóirat vagy illusztrált mű, mely nem mélynyomással készülne részben, vagy egészben.

A mélynyomás nemcsak mint illusztrációs mód nyújt tökéletesebbet, mint a magasnyomás, hanem ebbeli mivoltában mint tömegtermelési eszköz vetekszik az újságnomással is és semmi akadályja annak, hogy azt túl is haladja, amellett, hogy ebből olyan bajoknak lenne kitéve, mint amilyenek a magasnyomásnál — akár szöveg-, akár képanyomást illetőleg — igen könnyen előállhatnak.

Tény azonban az, hogy mindeme tulajdonsága mellett a mélynyomás fejlődési lehetőségének ívelésén a kiindulási pontot nem sokkal haladta túl. Ezt nemcsak és főként nem géptechnikai szempontból értem, hanem a mélynyomóformák előkészítését, de különösen edzését, maratását illetően.

E cikk kerete igen csekély ahhoz, hogy részletesen lehetne kifejteni, mit látunk a mélynyomásban, ami tökéletesítésre szorul, de ha rámutatok arra, hogy az emberiség igénye a technikai fejlődést is rászoritja, hogy a napi eseményeket, szórakoztató és tudományos előadásokat minél tökéletesebb képekben is megjelenítse, természetes, hogy a sokszorosító technika fejlődésében a kép, az illusztráció mind nagyobb területet hódít, nem kell különös jóstehetség ahhoz, hogy *a mélynyomásnak ítéljük a jövőt.*

De a sokszorosító technika fejlődése egyéb területen is határozottan olyan irányvonalat mutat, amely a mélynyomás térhódítását segíti elő, ha nem is annak a jegyében született meg.

Itt rá kell mutatnom a fényszedőgépre, az „Uhertype“-ra. Tudvalevő, hogy a mélynyomású formák fényképezés, illetve fénymásolás útján állíttatnak elő és a formahenger elkészítéséhez semmi másra, mint a nyomtatandó, illetve sokszorosítandó kép és szöveg felvételeire, vagy fénymásolásra alkalmas levonataira van csak szükség. Szedésre csak azért van a mélynyomásban szükség, mivel azt egyelőre más szövegábrázolás nem helyettesíti. De abban a pillanatban, ahogy a szedés más alkalmatosság útján nélkülözhetővé válik, — teszem fel fényszedés útján, — *a mélynyomás rohamosan fogja kiszorítani a magasnyomást.*

A moziknak még ebben a súlyos időkben is nagy a látogatottsága, ami a közönség képszomjának bizonyítéka. Ezt a nagy képszomjúságot a napilapok is érzik és mind több és több kép közlését tartják szükségesnek. Szinte elkerülhetetlen, hogy fejlődésük ne a mélynyomásra kényszerítse őket.

Abban a pillanatban, amint a képrádió és a fényszedés tökéletesen megoldatik, egész bizonyosan mélynyomásra térnek át a napilapok is, különösen, ha a súlyos gazdasági helyzet megjavul és a vámfalak leomlanak.

A mélynyomású napilapok előállítási értéke semmivel sem haladja túl a magasnyomást. Papírban sem kívánnak jobbat és ha a formahenger elkészítésének időtartamát meg lehet rövidíteni, ami, szerintem, nem is probléma, semmi sem áll a mélynyomás teljes térhódításának útjában.

A mélynyomás az az eszköz, amellyel a nyomtatásnak azon a területén lehet minőségileg és mennyiségileg a legtöbbet elérni, ahol a magasnyomás minőségi munkát csak hosszú eljárással és a normálisnál lassúbb termeléssel tud csak előállítani.

Ha a mélynyomás a színes reprodukciók terén is el fogja érni azt, amit az egyszínű illusztrációnál már is felmutat, eléri azt a fokot, amelyen az elképzelés szerinti ideális nyomtatás állhat.

Semmi kétség, hogy ez is hamarosan bekövetkezik. Máris tudunk olyan kísérletekről, amelyek a legteljesebb sikerrel kecsegtetnek és a közeljövő ebből a szempontból nem fog meglepetésekben szűkölködni.